

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 marca 2004 r.****w sprawie systemu pomocy państwa stosowanego w Austrii odnośnie do rekompensaty podatku od gazu ziemnego i energii elektrycznej w latach 2002 i 2003***(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 325)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2005/565/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 88 ust. 2,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami ⁽¹⁾ oraz po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

(1) Dnia 8 października 2002 r. w Federalnym Dzienniku Ustaw (Bundesgesetzblatt) Republiki Austrii została opublikowana ustawa federalna nr 158/2002, której art. 6 przewiduje zmianę ustawy o rekompensacie podatku od energii (Energieabgabenvergütungsgesetz) z 1996 r.

(2) Pismem z dnia 30 kwietnia 2003 r. Komisja poinformowała Austrię o swojej decyzji wszczęcia procedury zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE w związku z pomocą państwa przewidzianą w tych ustawach.

(3) Dnia 20 sierpnia 2003 r. w Federalnym Dzienniku Ustaw Republiki Austrii została opublikowana ustawa federalna nr 71/2003, której art. 54 pkt 6 przedłuża obowiązywanie ustawy o rekompensacie podatku od energii z 1996 r. w brzmieniu ustawy federalnej nr 158/2002 do dnia 31 grudnia 2003 r.

(4) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia uwag odnośnie przedmiotowej pomocy.

(5) Pismem z dnia 4 lipca 2003 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję tego samego dnia (A/34759), Austria przedstawiła swoje uwagi w przedmiocie wszczęcia powyższej procedury.

(6) Dnia 12 sierpnia 2003 r. Komisja otrzymała uwagi Stowarzyszenia Przemysłu Austriackiego (Vereinigung der österreichischen Industrie), dnia 18 sierpnia 2003 r. uwagi Stahl- und Walzwerk Marienhütte Ges.m.b.H, a dnia 14 sierpnia 2003 r. uwagi Jungbunzlauer Ges.m.b.H. Uwagi austriackiej Federalnej Izby Pracowniczej (Bundesarbeitskammer) zostały wycofane pismem z dnia 21 listopada 2003 r.

(7) Wszystkie uwagi nadeszły terminowo ⁽³⁾. Komisja przekazała uwagi Austrii, która ich jednak nie skomentowała.

(8) Pismem z dnia 5 grudnia 2003 r., które zostało zarejestrowane przez Komisję dnia 8 grudnia 2003 r. (A/38575), Austria udzieliła dalszych informacji o realizacji rekompensaty podatku od energii w latach 2002 i 2003.

II. DOKŁADNY OPIS POMOCY

(9) Zgodnie z ustawą o podatku od energii elektrycznej (Elektrizitätsabgabegesetz) i ustawą o podatku od gazu ziemnego (Erdgasabgabegesetz), obie uchwalone dnia 1 czerwca 1996 r., pobiera się podatek od energii elektrycznej i gazu ziemnego w stosunku do dostaw energii elektrycznej i gazu ziemnego, z wyjątkiem dostaw do przedsiębiorstw energii elektrycznej lub gazu ziemnego i do innych przedsiębiorstw nabywających je w celu odsprzedaży, ponadto w stosunku do zużycia energii elektrycznej i gazu ziemnego przez przedsiębiorstwa energii elektrycznej lub gazu ziemnego oraz w stosunku do zużycia energii elektrycznej lub gazu ziemnego samodzielnie wytworzonych lub wprowadzonych na obszar celny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 15.7.2003, str. 2.

⁽²⁾ Patrz: przypis 1.

⁽³⁾ Zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1), w szczególności art. 3, termin nadsyłania uwag upływał dnia 18 sierpnia 2003 r.

- (10) Płatnikiem podatku jest z reguły dostawca energii elektrycznej lub gazu. Odbiorca dostarczonej energii zwraca płatnikowi podatku przeniesiony na niego podatek od energii. Dostawca musi wyraźnie wykazać kwotę podatku od energii, która przypada na danego odbiorcę dostawy, najpóźniej w rozliczeniu rocznym.
- (11) Podatek od energii elektrycznej w badanym okresie wynosi 0,015 EUR/kWh. Podatek od gazu ziemnego wynosi 0,0436 EUR za m³.
- (12) W następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie C-143/99 (dalej: „wyrok w sprawie Adria-Wien”) wydanego w trybie prejudycjalnym⁽⁴⁾ Austria zmieniła ustawę o rekompensacie podatku od energii z 1996 r. ustawą federalną nr 158/2002, której art. 6 przewiduje, że od 1 stycznia 2002 r. wszystkie przedsiębiorstwa mają prawo do rekompensaty podatku od energii płaconego od gazu ziemnego i energii elektrycznej, jeżeli suma podatków przekracza 0,35 % wartości produkcji netto. Wartość produkcji netto definiuje się jako różnicę między obrotami w rozumieniu § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatku dochodowym (Umsatzsteuergesetz) z 1994 r. i obrotami w rozumieniu § 1 ust. 1 pkt 1 i 2, wykonywanymi na rzecz przedsiębiorstwa. W ustawie o podatku obrotowym z 1994 r. obroty te są zdefiniowane jako dostawy i inne usługi, wykonywane odpłatnie przez przedsiębiorstwo w kraju. Ustawa uwzględnia zużycie na potrzeby własne, wyklucza jednak import. Pierwszych 363 EUR nie podlega rekompensacie.
- (13) Rekompensata podatku obowiązuje w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.
- (14) Wartość wypłaconych rekompensat wynosi ok. 330 mln EUR/rok.
- (15) Komisja wszczęła procedurę, ponieważ powstały wątpliwości w stosunku do charakteru pomocowego środków i w stosunku do zgodności domniemanej pomocy. Zdaniem Komisji system rekompensat podatków faworyzuje zakłady energochłonne i jest w związku z tym selektywny. Komisja wątpi, że domniemana pomoc da się pogodzić ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH v Finanzlandesdirektion für Kärnten* [2001] ECR I-8365. Austriacki Trybunał Konstytucyjny przedłożył Trybunałowi Sprawiedliwości dwa pytania do orzeczenia wydawanego w trybie prejudycjalnym:

- 1) Czy środki prawne Państwa Członkowskiego, przewidujące częściową rekompensatę podatku od energii pobieranego od gazu ziemnego i energii elektrycznej, przyznające tę rekompensatę jednak tylko przedsiębiorstwom, których punkt ciężkości w sposób udowodniony leży w produkcji materialnych dóbr gospodarczych, należy postrzegać jako pomoc państwa w rozumieniu art. 92 Traktatu WE?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie: Czy taki środek prawny należy postrzegać jako pomoc państwa w rozumieniu art. 92 Traktatu WE, jeżeli mogą korzystać z niego wszystkie przedsiębiorstwa bez względu na to, czy ich punkt ciężkości w sposób udowodniony leży w produkcji materialnych dóbr gospodarczych?

⁽⁵⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.

III. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

Uwagi Stowarzyszenia Przemysłu Austriackiego (Vereinigung der österreichischen Industrie)

- (16) Zdaniem Stowarzyszenia Przemysłu Austriackiego środek nie jest selektywny i w związku z tym nie stanowi pomocy państwowej. Austria wprowadziła w życie wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Adria-Wien, według którego środki krajowe, przewidujące rekompensatę podatku od energii płaconego od gazu ziemnego i energii elektrycznej, nie stanowią pomocy państwa, „jeżeli przyznawane są wszystkim przedsiębiorstwom w kraju, niezależnie od rodzaju ich działalności”. Austriacki Trybunał Konstytucyjny (Verfassungsgerichtshof) sformułował tekst uzasadnienia do drugiego pytania prejudycjalnego skierowanego do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, dając do zrozumienia, że Austria mogłaby rozszerzyć rekompensatę podatku od energii na wszystkie przedsiębiorstwa. Trybunał był więc w pełni świadomy funkcji zasad rekompensaty i z pewnością uwzględnił możliwe następstwa prawne w Austrii. W związku z tym istotne jest tylko pytanie, „czy istnieje rozróżnienie ze względu na beneficjentów”.
- (17) Stowarzyszenie Przemysłu Austriackiego uważa, że środek de facto nie jest selektywny. Liczba przedsiębiorstw beneficjentów może wynosić od 2 500 do 3 000, przy czym są to przedsiębiorstwa ze wszystkich gałęzi gospodarki i różnych wielkości.
- (18) Ponadto środek nie jest nastawiony tylko na przedsiębiorstwa z wysokim zużyciem energii. Rekompensata podatku od energii obliczana jest na podstawie wartości produkcji netto. Wartość ta jest zależna od sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa. Straty lub wysokie inwestycje są przyczyną niskiej wartości produkcji netto. W takich przypadkach również przedsiębiorstwa z niskim zużyciem energii mogą otrzymać rekompensatę podatku od energii. Postrzegając problem z dłuższej perspektywy czasu, rekompensata nie dotyczy zawsze tego samego kręgu beneficjentów.
- (19) Stowarzyszenie Przemysłu Austriackiego uważa za nietrafne przytoczone przez Komisję porównania z innymi przypadkami, w których z treści przepisów wprawdzie nie wynikało, że środek jest selektywny, ale de facto był on selektywny. W opisanych przypadkach cele pomocowe skierowane były do dużych przedsiębiorstw przemysłowych, częściowo nawet do konkretnego przedsiębiorstwa. W przeciwieństwie do tego środek austriacki nie ogranicza kręgu beneficjentów, zarówno pod względem wielkości przedsiębiorstwa, jak i branży, zakresu działalności lub sumy inwestycji.
- (20) Odnośnie do zgodności Stowarzyszenie Przemysłu Austriackiego stwierdza, że przestrzeganie minimalnych stawek ustalonych w dyrektywie Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽⁶⁾ (dalej: „dyrektywa w sprawie podatku od energii”), należy postrzegać jako istotną część podatku.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51.

Uwagi Stahl- und Walzwerk Marienhütte Ges.m.b.H

- (21) Stahl- und Walzwerk Marienhütte Ges.m.b.H opisuje ekonomiczny kontekst opodatkowania energii, w szczególności dla przemysłu stalowego i twierdzy, że zastosowanie regularnych austriackich stawek podatku od energii do zakładów energochłonnych spowodowałoby natychmiastowe przerwanie produkcji w Austrii.
- (22) Mechanizm korekcyjny dla zakładów energochłonnych nie ma negatywnego wpływu na efekt zamierzony systemu podatków od energii. Koszty energii są same w sobie impulsem do stosowania możliwych rozwiązań zastępczych, a podatek od energii nie daje żadnych dodatkowych efektów. Powyższe należy uwzględnić, badając, czy środek można usprawiedliwić charakterem systemu podatkowego.
- (23) W sprawie C-143/99 Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich najwyraźniej chciał również wyrazić swoje zdanie w kwestii rozróżnienia między zakładami energochłonnymi i innymi. W przeciwnym razie nie udzieliby on odpowiedzi na drugie pytanie prejudycjalne austriackiego Trybunału Konstytucyjnego, z racji że jest to pytanie bez znaczenia dla orzeczenia w sprawie toczącej się przed sądem austriackim.
- (24) Nawet jeśli jakiś środek zostałby zakwalifikowany jako pomoc państwa, Komisja powinna respektować uprawnione oczekiwania przedsiębiorstw, których pomoc ta dotyczy. Te przedsiębiorstwa opierały się najprawdopodobniej na ustawie wydanej w Austrii wyraźnie w celu wykonania postanowień wyroku w sprawie *Adria-Wien*. Nie można wymagać od przedsiębiorstw, żeby zajmowały się kwestiami prawa europejskiego dokładniej, niż w dobrej wierze czyni to ustawodawca. Ponadto sam Trybunał Sprawiedliwości jako organ europejski rozbudził uzasadnione oczekiwania, odpowiadając na drugie pytanie prejudycjalne austriackiego Trybunału Konstytucyjnego.

Uwagi Jungbunzlauer Ges.m.b.H

- (25) Jungbunzlauer Ges.m.b.H dowodzi w swoich uwagach, że rekompensata podatku od energii nie jest pomocą w sensie bezpośrednich wypłat pieniężnych państwa. Opodatkowanie energii powinno ekonomicznie obciążać odbiorcę końcowego. Aby to osiągnąć, ustawodawca może skorzystać z różnych opcji. Aby uprościć prace administracyjne, podatek pobierany jest od dostawcy energii. Przedsiębiorstwa płacą dostawcy energii podatek razem z ceną energii, a następnie otrzymują od państwa rekompensatę nadpłaty. W związku z tą strukturą ustawa o rekompensacie podatku od energii została pomyślana w formie rekompensaty. Ustawodawca mógł być również zdecydować się na bezpośrednie pobieranie podatku od odbiorcy końcowego. W takim przypadku rekompensata nie byłaby potrzebna.
- (26) Ustawodawcy krajowi mogą zdecydować o ograniczeniu obciążenia podatkowego. Górna granica ustalona na

poziomie 0,35 % wartości produkcji netto nie gra roli w przypadku prawnych kwestii związanych z pomocą państwową. Jej zadaniem jest ustalenie obciążenia z tytułu podatku od energii przy prowadzonej działalności gospodarczej na poziomie 0,35 % wartości produkcji netto. Ten wniosek dotyczy również przewidzianego obciążenia minimalnego w wysokości 363 EUR.

- (27) Europejski Trybunał Sprawiedliwości zdecydował w swoim wyroku w sprawie *Adria-Wien* o całości austriackiego środka. Jeżeli nie byłoby to zamierzone, Trybunał Sprawiedliwości zapytałby najpierw, czy rekompensata podatku od energii jest sama w sobie selektywna i wtedy zastanowiłby się, czy wykluczenie zakładów usługowych w ramach rekompensaty energii prowadzi do selektywności. Ponadto pkt 36 wyroku stwierdza jasno, że środek austriacki, który był znany Trybunałowi Sprawiedliwości w całości, nie stanowi pomocy państwa.
- (28) Środek nie jest selektywny, przeciwnie, chodzi o ogólny środek ekonomiczny. Zdanie to podzielił rzecznik generalny w sprawie C-143/99.
- (29) Środek nie zakłóca konkurencji i nie ma negatywnego wpływu na wymianę handlową.
- (30) Podobne środki stosowane są również w innych Państwach Członkowskich. Ponadto dyrektywa w sprawie opodatkowania produktów energetycznych również przewiduje obniżenia i zwroty podatków dla przedsiębiorstw, aby chronić inwestycje i miejsca pracy.

IV. UWAGI AUSTRII**Austria uważa rekompensatę podatku od energii za środek ogólny**

- (31) Pismem z dnia 4 lipca 2003 r., które Komisja otrzymała dnia 4 lipca 2003 r., Austria potwierdziła swoje zdanie, że rekompensata podatku od energii jest środkiem ogólnym. W drugim pytaniu prejudycjalnym Austriacki Trybunał Konstytucyjny przedstawił swoją motywację, tzn. jeżeli pierwotny środek był pomocą państwa, Trybunał Konstytucyjny mógłby znieść ograniczenia dla przedsiębiorstw, których punkt ciężkości leży w produkcji materialnych dóbr gospodarczych. Austriacki Trybunał Konstytucyjny chciał wiedzieć, czy w wyniku zniesienia ograniczenia powstała lub zostałaby rozszerzona niezgodna z prawem pomoc państwa. Europejski Trybunał Sprawiedliwości był tego świadomy, ponieważ w raporcie sprawozdawcy Wathelet znajduje się stwierdzenie, że Trybunał Konstytucyjny wychodzi z założenia, że w przypadku zniesienia ograniczenia [...] rozszerzenie na wszystkie przedsiębiorstwa jest dopuszczalne tylko wtedy, jeżeli nie stanowi to nowej pomocy, którą należy uprzednio notyfikować. W innym przypadku drugie pytanie prejudycjalne miałoby charakter czysto teoretyczny i musiałoby zostać odrzucone przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości.

- (32) Zatem austriacki Trybunał Konstytucyjny uchylił tylko ograniczenie do pierwotnego kręgu beneficjentów rekompensaty, a nie całą ustawę o rekompensacie podatku od energii.
- (33) Mając na względzie powyższe, nie można argumentować, że Europejski Trybunał Sprawiedliwości nie był poinformowany o strukturze środka austriackiego lub że był źle poinformowany. Trybunał Sprawiedliwości prawidłowo opisał system austriacki w pkt 7, a w pkt 36 odpowiedział na drugie pytanie, że „*środki krajowe, podobnie jak te w postępowaniu głównym, nie stanowią pomocy państwa*”.

Austria zapowiada zmianę rekompensaty podatku od energii z mocą wsteczną.

- (34) Pismem z dnia 5 grudnia 2003 r. Austria poinformowała Komisję, że Ministerstwo Finansów zaproponuje austriackiemu parlamentowi zmianę rekompensaty podatku od energii elektrycznej i gazu ziemnego dla obu grup uprawnionych z mocą wsteczną.
- (35) Przedsiębiorstwa, do których do dnia 31 grudnia 2001 r. nie stosowano ustawy o rekompensacie podatku od energii, otrzymują prawo do 100 % rekompensaty podatku w stosunku do tych podatków, które przekraczają 0,35 % ich wartości produkcji netto w 2002 r. W 2003 r. przedsiębiorstwa zapłacą 20 % krajowej stawki podatku od gazu ziemnego i energii elektrycznej. To minimalne obciążenie respektuje minimalne stawki podatkowe „dyrektywy w sprawie podatku od energii”, która weszła w życie dnia 1 stycznia 2004 r. Zgodnie z tą dyrektywą minimalna kwota podatku w stosunku do podatku krajowego wynosi ok. 3,3 % dla energii elektrycznej i ok. 14 % dla gazu ziemnego.
- (36) Przedsiębiorstwa, do których stosowano ustawę o rekompensacie podatku od energii przed dniem 31 grudnia 2001 r., płacą w 2002 r. i 2003 r. 120 % minimalnych stawek podatku od gazu ziemnego i energii elektrycznej, tak jak zostało to ustalone w załączniku I, tabela C dyrektywy w sprawie podatku od energii („regulacja 120 %”). Obciążenie 120 % kwotą podatku minimalnego od gazu ziemnego i energii elektrycznej odpowiada statystycznemu średniemu obciążeniu podatkowemu przedsiębiorstw według dyrektywy w sprawie podatku od energii, łącznie z opodatkowaniem energii elektrycznej, gazu ziemnego i węgla. Regulacja 120 % spowoduje dodatkowe obciążenie podatkowe w wysokości ok. 10–15 % obecnych wpływów podatkowych netto. Dodatkowe obciążenie nie jest tak wysokie, ponieważ większość przedsiębiorstw, których ono dotyczy, według obowiązujących przepisów już teraz płaci dużo więcej niż te 120 %. Jednak te przedsiębiorstwa, dla których regulacja 120 % spowoduje podnie-

sienie obciążenia podatkowego, zapłacą przeciętnie ok. 50 % więcej niż dotychczas, niektóre nawet dużo więcej.

- (37) Austria poinformowała Komisję, że wszystkie bieżące wypłaty zostały wstrzymane niezwłocznie po rozpoczęciu formalnej procedury badania. Jednakże Austria nie mogła podać liczby przedsiębiorstw, które będą musiały zwrócić część dotychczas wypłaconej rekompensaty, ani też konkretnych kwot. Austria potwierdziła, że w stosunku do zwrotów zostaną zastosowane obowiązujące referencyjne stopy procentowe UE.

V. OCENA ZGODNOŚCI POMOCY

Ocena zgodności w latach 2002 i 2003

- (38) Chociaż rozpoczęta procedura odnosi się do postanowień ustawy federalnej nr 158/2002 stosowanych w 2002 r., Komisja uważa za usprawiedliwioną również ocenę 2003 r., bez podejmowania oddzielnej decyzji o rozszerzeniu formalnej procedury badania na ten okres. Komisja stwierdza, że ustawa federalna nr 71/2003 pozostawia postanowienia wprowadzone przez ustawę federalną nr 158/2002 w niezmienionej formie. W związku z tym postanowienia obowiązujące w 2002 r. i 2003 r. są identyczne. Komisja jest zatem zdania, że zainteresowane strony miały możliwość wypowiedzenia się we wszystkich kwestiach istotnych dla oceny zgodności regulacji.
- (39) Austria wprowadziła w życie przedłużenie czasu obowiązywania ustawy po podjęciu decyzji przez Komisję o wszczęciu formalnej procedury badania. Jest to porównywalne z sytuacją, w której Państwo Członkowskie zmienia przepisy prawa, które są przedmiotem postępowania w sprawie naruszenia przepisów Wspólnoty, ale zmiana ta nie usuwa wszystkich domniemych naruszeń, a stan faktyczny, który został opisany w uwagach uwzględniających przyczyny, zostaje utrzymany po przekazaniu tych uwag. W takich przypadkach sąd zezwala Komisji na kontynuowanie postępowania i dostosowanie jej wniosków do zmienionych okoliczności⁽⁷⁾.
- (40) Pismem z dnia 5 grudnia 2003 r. Austria odniosła się wyraźnie do okresu od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. i skorzystała w ten sposób ze swojego prawa do obrony w odniesieniu do całego okresu.

⁽⁷⁾ Patrz: wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 17 listopada 1992 r. w sprawie C-105/91, *Komisja/Grecja*, Slg. 1992, str. I-5871; wyrok z dnia 10 września 1996 r. w sprawie C-11/95 *Komisja/Belgia*, 1996, str. I-4415; wyrok z dnia 9 stycznia 1999 r. w sprawie C-365/97 *Komisja/Włochy*, 1999, str. I-7773 oraz wyrok z dnia 4 lutego 1988 r. w sprawie 113/86 *Komisja/Włochy*, 1988, str. 607.

- (41) W praktyce również osoby trzecie mogły wypowiedzieć swoje zdanie o zastosowaniu regulacji zarówno w 2002 r., jak i 2003 r. Wprawdzie dnia 12 sierpnia Stowarzyszenie Przemysłu Austriackiego przedłożyło pisemne uwagi odnośnie do rekompensaty podatku od energii w 2002 r., tzn. przed opublikowaniem ustawy federalnej nr 71/2003 o przedłużeniu rekompensaty podatku od energii. Ponadto przedstawiciel Stowarzyszenia był obecny w trakcie wielu rozmów między Komisją a rządem austriackim i wypowiedział się przy tej okazji również odnośnie do 2003 r. W ten sposób prawo Stowarzyszenia do przedstawienia uwag było respektowane.
- (42) W uwagach Jungbunzlauer Ges.m.b.H z dnia 14 sierpnia 2003 r. zostało opisane przedsiębiorstwo i stwierdzono, że dane opisujące stan faktyczny „w szczególności (również) dotyczą 2002 r.”. Przedsiębiorstwo wypowiedziało się odnośnie do stosowania pomocy i przytoczyło argumenty, które zasadniczo są niezależne od roku stosowania. W ten sposób prawo do wypowiedzenia się było respektowane.
- (43) Marienhütte Ges.m.b.H przedstawiło swoje uwagi odnośnie do wszczęcia procedury 18 sierpnia, a więc również przed opublikowaniem ustawy federalnej nr 71/2003. Uwagi są również zasadniczo niezależne od roku stosowania przepisów o rekompensacie podatku od energii. W ten sposób prawo do wypowiedzenia się było respektowane.
- (44) Komisja nie otrzymała spóźnionych uwag ani wniosku o przedstawienie uwag po upływie terminu wyznaczonego w decyzji o wszczęciu procedury.

Stwierdzenie istnienia pomocy

- (45) Po dokładnym zbadaniu Komisja doszła do wniosku, że zastosowany środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (46) Zdaniem Komisji rekompensata podatku, nawet jeśli teoretycznie obowiązuje w stosunku do wszystkich przedsiębiorstw, które przekroczą wartość progową 0,35 % wartości produkcji netto, jest de facto korzystna dla przedsiębiorstw, które wykazują wysokie zużycie energii w stosunku do wartości produkcji netto i w związku z tym jest selektywna.
- (47) Zdaniem Komisji Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-143/99 nie wypowiedział się o wszystkich aspektach pierwotnej regulacji rekompensaty podatku, ale jedynie o ograniczeniu do przedsiębiorstw, których działalność polega przede wszystkim na produkcji materialnych dóbr gospodarczych. Odpowiadając na oba pytania prejudycjalne austriackiego Trybunału Konstytucyjnego, Trybunał Sprawiedliwości nie musiał uznawać dalszych aspektów tego środka. Pytania nie odnosiły się do całego austriackiego systemu, lecz ich punkt ciężkości odnosił się do ograniczonego zakresu stosowania. Nie można argumentować, że Trybunał Sprawiedliwości tylko dlatego zajął wyraźne stanowisko w kwestii, którą się nie zajmował, ponieważ posiadał dużo szersze informacje. Trybunał Sprawiedliwości odniósł się w swoim wyroku generalnie do „ogólnych środków, które przewidują rekompensatę podatku od energii”. Gdyby Trybunał Sprawiedliwości miał zamiar wypowiedzieć się o wszystkich aspektach austriackiego środka, można założyć, że stałoby się to dużo bardziej wyraźnie.
- (48) Komisja nie podziela zdania, że Trybunał Sprawiedliwości nie odpowiedziałaby na drugie pytanie prejudycjalne austriackiego Trybunału Konstytucyjnego, gdyby nie miał zamiaru wypowiedzieć się o wszystkich aspektach rekompensaty podatku od energii. Trybunał Sprawiedliwości najpierw odpowiedział na drugie pytanie prejudycjalne austriackiego Trybunału Konstytucyjnego. To pytanie nie odnosiło się do toczącego się postępowania. Dlatego też Trybunał Sprawiedliwości umieścił odpowiedź na pierwsze pytanie prejudycjalne dotyczące konkretnej sytuacji w ogólniejszym kontekście i udzielił odpowiedzi na podstawie stałego orzecznictwa, zgodnie z którym środek państwowy oddziałujący pozytywnie na wszystkie przedsiębiorstwa bez wyjątku na terytorium danego państwa, nie stanowi pomocy państwa.
- (49) Przypadki precedensowe pokazują, że działanie środka może być selektywne nawet wtedy, gdy według przepisów odnosi się on do wszystkich gałęzi gospodarki. To są tylko przykłady na to, w jaki sposób może wystąpić selektywność de facto. Zgadza się, że środek podlegający badaniu nie przewiduje ograniczeń pod względem wielkości przedsiębiorstwa, branży, zakresu działalności lub sumy inwestycji. Jednak wartość progowa skutkuje tym, że środek jest de facto korzystny dla przedsiębiorstw energochłonnych. Wprawdzie Stowarzyszenie Przemysłu Austriackiego twierdziło, że również przedsiębiorstwa z małym zużyciem energii mogą korzystać z rekompensaty podatku, jeżeli wartość ich inwestycji jest wysoka lub mają duże straty, jednak ten argument nie został bliżej wyjaśniony. O wiele bardziej podczas formalnego badania wykazano na przykładach przedsiębiorstw skutki różnych rozwiązań w sektorach energochłonnych. Potwierdzają to również uwagi Marienhütte Ges.m.b.H, w których środek został wyraźnie określony jako mechanizm korekcyjny dla zakładów energochłonnych. Ponadto Komisja stwierdza, że Austria nie wypowiedziała się w stosunku do argumentu Stowarzyszenia Przemysłu Austriackiego. W szczególności Austria nie podała żadnych informacji o rzeczywistych beneficjentach, ani o tym, czy krąg rzeczywistych beneficjentów zmienił się istotnie po nowelizacji ustawy. W związku z tym Komisja nie posiada żadnych danych, z których można by wnioskować, że skutki środka różnią się istotnie od środka obowiązującego przed dniem 1 stycznia 2002 r., ograniczającego się do przedsiębiorstw, których punkt ciężkości leży w produkcji materialnych dóbr gospodarczych. Ponadto Komisja stwierdza, że Austria obliczyła i wprowadziła w życie regulację 120 % również na podstawie wybranych ok. 240 przedsiębiorstw energochłonnych, brak jakichkolwiek danych o wszystkich przedsiębiorstwach uprawnionych do rekompensaty. Wszystko to wskazuje wyraźnie na to, że środek jest efektywnie skierowany do przedsiębiorstw energochłonnych.

- (50) Komisja nie podziela również zdania Jungbunzlauer Ges.m.b.H, według którego kryterium 0,35 % wartości produkcji netto odpowiada maksymalnemu obciążeniu podatkowemu, a taka górna granica nie ma wpływu na pomoc. Bez konieczności badania ostatniego argumentu, w tym przypadku kryterium to nie ustala ogólnego maksymalnego obciążenia podatkowego dla wszystkich przedsiębiorstw bez różnicy. Z reguły przedsiębiorstwa muszą płacić pełne stawki podatkowe, z wyjątkiem tych, które osiągną wartość progową, de facto pomyślaną w ten sposób, że stosuje się ją do przedsiębiorstw energochłonnych. Poprzez ustanowienie obiektywnych kryteriów, mianowicie górnego progu podatkowego dla określonych przedsiębiorstw – w danym przypadku szczególnie dla przedsiębiorstw energochłonnych – środek ten powoduje różne traktowanie. Różni się on od minimalnego obciążenia podatkowego w wysokości 363 EUR, na które wskazuje Jungbunzlauer Ges.m.b.H, a które efektywnie obowiązuje bez różnicy dla wszystkich przedsiębiorstw.
- (51) W decyzji o wszczęciu procedury Komisja wyraziła swoją wątpliwość, czy rozszerzenie zakresu stosowania efektywnie zmieniłoby działanie środka. Komisja stwierdza, że ani Austria, ani interweniujące strony nie przedstawiły informacji, które mogłyby rozwiązać te wątpliwości. W szczególności Austria nie przedstawiła liczb, które udowodniłyby, że zdecydowanie więcej przedsiębiorstw we wszystkich dziedzinach gospodarki odnosi korzyść z rozszerzenia zakresu stosowania. Ostatecznie duża liczba beneficjentów jakiegoś środka zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości nie stanowi sama w sobie dowodu na to, że środek można zakwalifikować jako środek ogólny.
- (52) Komisja uwzględni również, że w wielu Państwach Członkowskich obowiązują środki skutkujące w ten sam sposób, dla których wnioskowano o zatwierdzenie pomocy państwa lub które Komisja bada z urzędu⁽⁸⁾.
- (53) Komisja jest zdania, że selektywności środka nie można uzasadniać charakterem i logiką systemu, ponieważ nie odpowiada to systemowej logice podatkowej. O wiele bardziej rekompensata jest wyraźnym odchyleniem od ogólnej struktury i sposobu funkcjonowania systemu podatkowego. Ponadto Komisja stwierdza, że podatek od energii ma podwójny cel. Po pierwsze powinien zachęcać przedsiębiorstwa do tego, aby podejmowały działania mające na celu oszczędzanie energii. Nawet wtedy, gdy dane przedsiębiorstwa podejmują już w szerszym zakresie działania, aby obniżyć koszty energii, nie można powiedzieć, że opodatkowanie energii nie ma dodatkowego celu zamierzonego. Zużycie energii jest generalnie zależne od technologii i w związku z tym ustalone jest tylko krótkoterminowo. Długoterminowo należy oczekiwać zwiększenia efektywności w związku z postępem i innowacjami technicznymi. Komisja stwierdza ponadto, że Marienhütte Ges.m.b.H nie uzasadniła rzekomego braku celu zamierzonego. Po drugie, nawet jeśli krótkoterminowo nie można dodatkowo zredukować zużycia energii, podatek pobiera się, aby uzyskać środki państwowe na cele ogólne, również mając na uwadze, że zużycie energii powoduje koszty dla społeczeństwa, którym musi zarządzić państwo. Dlatego charakter i logika systemu nie może decydować o tym, że przedsiębiorstwa energochłonne, z definicji źródła zanieczyszczenia środowiska naturalnego, zwalniane są z podatku od energii.
- (54) Komisja nie podziela zdania Jungbunzlauer Ges.m.b.H, że środek nie stanowiłby pomocy państwa, jeżeli ustawodawca nakazywałby pobór podatku od odbiorcy końcowego. Struktura administracyjna środka nie ma w tym przypadku wpływu na charakter pomocy. Nawet jeśli ustawodawca nakazałby pobieranie podatku bezpośrednio od odbiorcy końcowego i przypuszczalnie wprowadziłby różne traktowanie różnych rodzajów użytkowników, to zróżnicowanie również stanowiłoby pomoc państwa.
- (55) Zostały spełnione wszystkie inne kryteria pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Środek odciąża przedsiębiorstwa z kosztów, które w innym przypadku musiałyby one ponieść i przysparza im w związku z tym korzyści. Środek należy przypisać państwu, jest on finansowany z zasobów państwowych, ponieważ państwo akceptuje zmniejszenie wpływów z podatków. Przyznając rekompensatę podatku tylko określonym przedsiębiorstwom, środek sprzyja im w porównaniu do innych przedsiębiorstw, co może zakłócić konkurencję. Przynajmniej kilku beneficjentów działa w sektorach, w których odbywa się wymiana handlowa między Państwami Członkowskimi. W związku z tym środek może mieć negatywny wpływ na wymianę handlową. Podsumowując, należy stwierdzić, że środek stanowi pomoc państwa i należy go zakwalifikować jako nową pomoc, ponieważ wprowadzono ją po przystąpieniu Austrii do Unii Europejskiej i nie została ona zatwierdzona przez Komisję.

Zgodność pomocy

- (56) Komisja zbadała zgodność pomocy na podstawie wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego (dalej: „wspólnotowe wytyczne”). W decyzji o wszczęciu procedury Komisja była zdania, że w tamtej sytuacji nie można było zastosować innego odstępstwa zgodnie z art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE. W trakcie formalnego badania nie pojawiły się nowe kwestie, mogące rozwiązać wątpliwości Komisji przytoczone w decyzji o wszczęciu formalnego badania. W związku z tym Komisja doszła do następującego wniosku:

⁽⁸⁾ Patrz: N 449/2001 – Niemcy, N 123/2000 – Zjednoczone Królestwo, C 42/2003 – Szwecja.

- (57) Nowelizacja wprowadzona ustawą federalną nr 158/2002 wprowadziła w stosunku do przedsiębiorstw, do których do dnia 31 grudnia 2001 r. nie stosowano ustawy o rekompensacie podatku od energii, nowe odstępstwo od istniejącego podatku. Zgodnie z pkt 51.2 wspólnotowych wytycznych można stosować przepisy pkt 51.1, wtedy gdy podatek ma znaczny pozytywny wpływ na ochronę środowiska naturalnego, a odstępstwa są konieczne z powodu istotnych zmian warunków ekonomicznych, powodujących, że przedsiębiorstwo znalazło się w szczególnie trudnym położeniu konkurencyjnym. Austria nie podała żadnych informacji, czy taki przypadek miał miejsce. Austria również nie podniosła istotnie podatku, w związku z tym pkt 52 wspólnotowych wytycznych nie ma zastosowania. W tych warunkach Państwo Członkowskie może przyznać zwolnienia podatkowe tylko zgodnie z pkt 53 tiret drugie, który odsyła do pkt 45 i 46 wspólnotowych wytycznych. Zgodnie z nimi można przyznać pomoc operacyjną na okres do pięciu lat, jeżeli ich intensywność zmniejszy się do 50 % kosztów dodatkowych lub w czasie pięciu lat pomoc będzie się stopniowo zmniejszać. Austriacka ustawa ani nie ogranicza rekompensaty podatku do 50 % kosztów dodatkowych, ani nie wymaga progresywnego zmniejszenia.
- (58) W stosunku do przedsiębiorstw, do których już przed dniem 31 grudnia 2001 r. stosowano ustawę o rekompensacie podatku od energii, system rekompensat podatku pozostaje niezmienny. Tutaj środek przewiduje zwolnienie od istniejącego podatku, które zostało ustanowione wraz z jego wprowadzeniem. Wchodzi ono w zakres pkt 51.2 wspólnotowych wytycznych, który odsyła do kryteriów zgodności w pkt 51.1. Z tego ostatniego postanowienia tylko pkt 51.1 litera b) tiret drugie wydaje się mieć zastosowanie. Według tego przedsiębiorstwa muszą płacić istotną część podatków krajowych. Austria nie przedłożyła żadnych danych dla badanego okresu, które umożliwiłyby obliczenie rzeczywistej części podatku, którą muszą zapłacić przedsiębiorstwa, których dotyczy ta regulacja. W związku z tym Komisja nie mogła dojść do wniosku, że przedsiębiorstwa płacą istotną część podatków krajowych.
- (59) Uwzględniając powyższe wywody, Komisja doszła do wniosku, że ustawa o rekompensacie podatku od energii z 1996 r., której obowiązywanie przedłużono bez istotnych zmian art. 6 ustawy federalnej nr 158/2002 do 31 grudnia 2003 r., nie odpowiada wymogom wytycznych wspólnotowych i jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.
- (60) W stosunku do przedsiębiorstw, do których przed dniem 31 grudnia 2001 r. nie stosowano ustawy o rekompensacie podatku od energii, zapowiedziana przez Austrię zmiana środka jest zgodna z pkt 53 i 54 wytycznych wspólnotowych. Pomoc wynosi 100 % kosztów dodatkowych w pierwszym roku, a w drugim zostanie zmniejszona do 80 %. W badanym okresie zmniejsza się więc ona liniowo. Poza tym Komisja jest zdania, że obniżenie podatku w drugim roku pozostawia beneficjentom kwotę podatku, która nadal przekracza wartość progową wymaganą dyrektywą w sprawie podatku od energii od 2004 r.
- (61) W stosunku do przedsiębiorstw, dla których ustawa o rekompensacie podatku od energii obowiązywała do dnia 31 grudnia 2001 r., pomoc jest zdaniem Komisji zgodna z pkt 51.1 lit. b) tiret drugie wspólnotowych wytycznych. Zgodnie z pkt 51.1 lit. b) tiret drugie beneficjenci muszą płacić istotną część podatków krajowych. Spowodowane jest to koniecznością zachęcenia przedsiębiorstw do poprawy ochrony środowiska naturalnego. Wynika to z brzmienia pkt 51.1 lit. b) tiret pierwsze, zgodnie z którym można obniżyć zharmonizowany podatek, jeżeli kwota zapłacona przez beneficjenta będzie wyższa od minimum wspólnotowego i na takim poziomie, „który stanowi dla przedsiębiorstw środek zachęcający do poprawy ochrony środowiska naturalnego”. W trakcie badanego okresu austriacki podatek od energii był podatkiem krajowym; dyrektywa w sprawie podatku od energii wprowadza od dnia 1 stycznia 2004 r. zharmonizowane opodatkowanie, ustalające minimalne stawki podatku za korzystanie z produktów energetycznych, które podlegają opodatkowaniu i rekompensacie zgodnie z austriackimi ustawami o podatku od energii. Dyrektywa w sprawie podatku od energii wyraźnie bierze pod uwagę cele ochrony środowiska naturalnego (zobacz w szczególności następujące punkty uzasadnienia 3, 6, 7 i 12). Dlatego Komisja jest zdania, że przestrzeganie minimalnych stawek dyrektywy w sprawie podatku od energii jest zachętą dla przedsiębiorstwa do poprawy środowiska naturalnego. Z tego powodu można również postrzegać przestrzeganie stawek minimalnych jako istotną część podatków krajowych, zgodnie z wymaganiami pkt 51.1 lit. b) tiret drugie wytycznych wspólnotowych. Austria ustala takie minimalne obciążenia podatkowe, że dotrzymane są nie tylko minimalne stawki podatku od gazu ziemnego i energii elektrycznej, ale również węgla, od którego do tej pory w Austrii nie pobierano podatku od energii. W ten sposób Austria zapewnia, że minimalne obciążenie podatkowe w 2002 r. i 2003 r. odpowiada poziomowi podatku, a także uwzględnia minimalny warunek pozytywnego oddziaływania na środowisko naturalne, do którego zmierza dyrektywa.

Ochrona zaufania

- Zgodność zapowiedzianej zmiany pomocy⁽⁹⁾**
- (60) W stosunku do przedsiębiorstw, do których przed dniem 31 grudnia 2001 r. nie stosowano ustawy o rekompensacie podatku od energii, jeżeli pomoc państwowa przyznana niezgodnie z prawem zostanie uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem, należy zażądać jej zwrotu od odbiorcy. Po zażądaniu zwrotu tej pomocy konkurencyjność powinna być porównywalna w miarę możliwości z okresem przed przyznaniem pomocy. Artykuł 14 ust. 1 rozporządzenia
- ⁽⁹⁾ Komisja stwierdza, że zmiany te jeszcze nie weszły w życie.

Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽¹⁰⁾ mówi jednak: „Komisja nie wymaga windykacji, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego.” Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości oraz praktyką decyzyjną Komisji decyzja o windykacji pomocy jest sprzeczna z ogólną zasadą prawa wspólnotowego, jeżeli działania Komisji mogły wzbudzić zaufanie odbiorcy pomocy, że została ona przyznana zgodnie z prawem wspólnotowym.

- (63) Państwo Członkowskie powinno zapewnić zgodność środków krajowych ze wspólnotowymi zasadami konkurencji, tak aby nie spowodować zakłócenia konkurencji oraz żeby zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu WE Komisja była informowana o środkach pomocowych, które mogą być wprowadzane w życie po zbadaniu przez Komisję. Zasadniczo przedsiębiorstwa nie mogą mieć uzasadnionych oczekiwań na otrzymanie pomocy niezgodnej z prawem. Gdyby przedsiębiorstwa mogły się skutecznie powoływać na prawo krajowe, nawet jeśli zostało ono uchwalone w dobrej wierze, ale nie odpowiada przepisom o pomocy i w związku z tym zakłóca konkurencję, nie zostałyby osiągnięty cel wspólnotowej kontroli pomocy.
- (64) W wyroku *Van den Bergh en Jurgens*⁽¹¹⁾ Trybunał Sprawiedliwości orzekł:

„Zgodnie ze stałym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości każdy podmiot gospodarczy może się powoływać na zasadę ochrony zaufania, jeżeli jakiś organ wspólnotowy rozbudził jego uzasadnione oczekiwania. Jeżeli przezorny i rozważny podmiot gospodarczy jest w stanie przewidzieć ustanowienie środka wspólnotowego, wpływającego na jego interesy, nie może się on w tym przypadku powoływać na tę zasadę.”

- (65) Austria nie dostarczyła Komisji żadnego argumentu na istnienie uzasadnionego zaufania ze strony beneficjentów regulacji. Z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości wynika jednak, że Komisja powinna automatycznie uwzględniać nadzwyczajne okoliczności, które zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 usprawiedliwiają rezygnację z windykacji sprzecznej z prawem pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego, jaką jest zasada ochrony zaufania.
- (66) W omawianym przypadku Komisja przyjmuje z jednej strony do wiadomości, że omawiany środek krajowy nakłada na austriackie przedsiębiorstwa znaczne obciążenie

w interesie ochrony środowiska naturalnego. Bez rekompensaty analizowanej w tej decyzji obciążenie tego typu byłoby duże dla przedsiębiorstw energochłonnych. Podczas planowania środka krajowego nie istniała ugruntowana praktyka prawnej oceny odstępstw lub obniżenia takich podatków, które formalnie stosowane są do różnych gałęzi gospodarki, ale pomimo to są selektywne, ponieważ przysparzają właściwej, rzeczywistej i specyficznej korzyści określonym sektorom. Z drugiej strony można sobie wyobrazić, że w omawianym przypadku treść odpowiedzi Trybunału Sprawiedliwości na drugie pytanie w wyroku w sprawie *Adria-Wien* mogła prowadzić do tego, że niektórzy beneficjenci pomocy w dobrej wierze założyli, że sporne środki krajowe omówione przez sędziego krajowego przestały być selektywne, i w związku z tym nie stanowią pomocy państwa, jeżeli korzystanie z nich zostanie rozszerzone na inne sektory niż produkcja materialnych dóbr gospodarczych. Po uwzględnieniu tych wszystkich rozważań Komisja doszła do wniosku, że w omawianym przypadku windykacja byłaby sprzeczna z zasadą zachowania zaufania. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 Komisja postanawia nie żądać windykacji.

Pomoc dla rolniczej produkcji pierwotnej

- (67) Rekompensata podatku od energii obowiązuje dla rolnictwa i leśnictwa pod tymi samymi warunkami, które obowiązują w innych sektorach korzystających z pomocy. Wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego nie dotyczą rolnictwa. Oceniając pomoc w postaci podatków od energii⁽¹²⁾, obejmującą wiele sektorów, Komisja rozważała jednak równe traktowanie rolnictwa i leśnictwa z innymi gałęziami gospodarki z zastrzeżeniem ogólnych kryteriów pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego. Powyższe rozważania obowiązują w związku z tym również w przypadku oceny pomocy dla rolnictwa.

VI. WNIOSKI

- (68) Komisja stwierdza, że austriacka ustawa o rekompensacie podatku od energii z 1996 r. w brzmieniu ustawy federalnej nr 158/2002, której ważność została przedłużona do dnia 31 grudnia 2003 r. bez zmian, została przeprowadzona niezgodnie z prawem i jest niezgodna z art. 88 ust. 3 Traktatu WE.
- (69) W stosunku do przedsiębiorstw, których do dnia 31 grudnia 2001 r. nie obejmowała ustawa o rekompensacie podatku od energii, pomoc jest zgodna ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego, szczególnie z pkt 52 i 45 oraz innymi odstępstwami zgodnie z art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

⁽¹¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie 265/85, *Van den Bergh und Jurgens BV v Komisja* [1987], str. 1155, pkt 44.

⁽¹²⁾ Patrz w szczególności: decyzja Komisji w sprawie niemieckiego podatku ekologicznego, NN 47/99 (Dz.U. C 166 z 12.6.1999) i w sprawie pomocy N575/A/99 (Dz.U. C 322 z 11.11.2000).

(70) W stosunku do przedsiębiorstw, które już przed dniem 31 grudnia 2001 r. obejmowała ustawa o rekompensacie podatku od energii, pomoc jest niezgodna ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego, szczególnie z pkt 51.1 lit. b) tiret drugie oraz innymi odstępstwami zgodnie z art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE. Ponieważ nie można przytoczyć innych powodów zgodności regulacji, jest ona niezgodna ze wspólnym rynkiem.

(71) Jednak po uwzględnieniu szczególnych okoliczności omawianego przypadku oraz zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 nie żąda się windykacji.

(72) Komisja przyjęła do wiadomości, że rząd austriacki zapowiedział zmianę rekompensaty podatku od energii z mocą wsteczną. Komisja uważa wyżej wymienioną zmianę za zgodną ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego, szczególnie z pkt 52 w połączeniu z pkt 45 i pkt 51.1 lit. b) ust. 2.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rekompensata podatku od energii, przyznana w Austrii w 2002 r. zgodnie z ustawą o rekompensacie podatku od energii z 1996 r., znowelizowaną przez ustawę federalną

nr 158/2002, przedłużoną do dnia 31 grudnia 2003 r. bez zmian, jest niezgodna z prawem i stanowi pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Austria podejmie konieczne działania mające na celu uchylenie wymienionej w art. 1 regulacji dotyczącej pomocy państwa, o ile jest ona jeszcze w mocy.

Artykuł 3

Austria podejmie wszelkie konieczne kroki, aby dopasować środek z mocą wsteczną, tak jak zostało to zapowiedziane w piśmie władz austriackich z dnia 5 grudnia 2003 r.

Artykuł 4

W terminie dwóch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej decyzji Austria poinformuje Komisję o środkach podjętych celem wykonania decyzji.

Artykuł 5

Decyzja jest skierowana do Republiki Austrii.

Bruksela, dnia 9 marca 2004 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji